

Sygn. akt VIII C 340/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: staż. Anita Dębowska

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

o zapłatę 920 zł

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 920 zł (dziewięćset dwadzieścia złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 maja 2016 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 340/17

UZASADNIENIE

W dniu 24 listopada 2016 roku powód A. B. wytoczył przeciwko pozwanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. powództwo o zasądzenie kwoty 920 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2016 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 17 lipca 2015 roku wraz z żoną zawarł umowę o ustanowieniu odrębnej własności lokalu mieszkalnego oraz jego sprzedaży, a umowa ta dotyczyła mieszkania nr (...) przy ul. (...) w Ł. wraz z wyposażeniem (m.in. drzwi). W pierwszych dniach stycznia 2016 roku powód stwierdził trudności w użytkowaniu drzwi wejściowych do mieszkania, czego przyczyną było uszkodzenie jednego (dolnego) z trzech zawiasów łączących skrzydło drzwi z ościeżnicą. W dniu 12 stycznia 2016 roku doszło do spotkania powoda z pozwanym i oględzin drzwi dokonanych w obecności powoda przez pozwanego, a następnie w dniu 19 stycznia 2016 roku oględzin drzwi dokonał pracownik pozwanego pan B.. W e-mailu z dnia 20 stycznia 2016 roku powód wezwał pozwanego do natychmiastowej wymiany drzwi i poinformował, że pan B. stwierdził, że dolny zawias drzwi został nieprawidłowo i niedbale zainstalowany przez producenta drzwi. Miejsca montażu zawiasu drzwi na skrzydle i ramie drzwi są nieodwracalnie uszkodzone. W chwili wysyłania e-maila stan techniczny drzwi uległ pogorszeniu tak, że wystąpiły trudności z zamknięciem drzwi od zewnątrz, przez co mieszkania utracił jedną z podstawowych funkcji użytkowych. Mimo telefonicznej deklaracji pozwanego, jako reakcji na e-mail, że przystąpi niezwłocznie do rozwiązania problemu, jego działania tego nie potwierdziły. W dniu 27 stycznia 2016 roku powód wysłał do pozwanego kolejny e-mail, w którym potwierdził, że dochodzi roszczenia od sprzedawcy w ramach jego odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady fizyczne, a także wyznaczył termin do usunięcia wady. Pozwany nie usunął wady, stąd w dniu 30 stycznia 2016 roku powód kupił od firmy (...) Spółki z o.o. drzwi z ościeżnicą za 398 zł. W e-mail z dnia 31 stycznia 2016

roku powód poinformował o tym pozwanego, domagając się od niego zorganizowania ekipy technicznej, która drzwi wymieni, jednak pozwany nie dokonał wymiany drzwi. W dniu 5 lutego 2016 roku powód zawarł z firmą (...) Sp. z o.o. umowę na wykonanie prac obejmujących demontaż starych i montaż nowych drzwi z ościeżnicą. Przed przystąpieniem do prac sporządzony został opis stanu faktycznego i dokumentacja zdjęciowa (5 lutego 2016 roku), następnie wykonane zostały umówione prace, w tym obróbka ścian przylegających do ościeżnicy, za które to prace powód zapłacił wykonawcy wynagrodzenie w wysokości 920 zł i otrzymał stosowną fakturę. W dniu 5 lutego 2016 roku pozwany pisemnie potwierdził przyjęcie od powoda uszkodzonych drzwi. W piśmie z dnia 10 lutego 2016 roku powód wezwał pozwanego do zwrotu kosztów wymiany drzwi w łącznej wysokości 1.318 zł na wskazany rachunek bankowy, załączając fakturę na zakup drzwi oraz fakturę za usługę firmy (...) z umową o roboty budowlano-montażowe i opisem stanu drzwi przed przystąpieniem do prac. W e-mailu z dnia 8 marca 2016 roku pozwany poinformował powoda o dokonaniu przelewu kwoty 398 zł za zakup drzwi oraz o tym, że zaległa część kwoty zostanie przelana do końca tygodnia, z czego wynikało, że pozwany uznaje roszczenie powoda w całości. Pomimo kolejnych upomnień z dnia 11 kwietnia i 16 maja 2016 roku pozwany nie uregulował reszty należności. W dniu 16 maja 2016 roku powód skierował do pozwanego ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty, zakreślając termin 7 dni na zwrot pieniędzy, wezwanie zostało doręczone pozwanemu 19 maja 2016 roku. Powód wskazał także, że po interwencji Powiatowego Rzecznika Konsumentów, pełnomocnik pozwanego podniósł, że „w ocenie Spółki wątpliwość budzi zasadność dokonania wydatków w określonej przez konsumenta wysokości”, stąd konieczne stało się wytoczenie powództwa. **(pozew k. 5-7)**

W dniu 19 grudnia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 52, sprzeciw k. 66-68)**

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo w całości. **(odpowiedź na sprzeciw k. 76-77)**

W dalszym toku postępowania i na rozprawie w dniu 17 lipca 2018 roku powód i pełnomocnik pozwanego podtrzymali dotychczasowe stanowiska w sprawie. **(protokół rozprawy k. 117-120, zapis przebiegu rozprawy płyta CD k. 122)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 lipca 2015 roku powód A. B. wraz z żoną zawarli umowę o ustanowieniu odrębnej własności lokalu mieszkalnego oraz jego sprzedaży, która dotyczyła lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w Ł., przy czym drzwi wejściowe do mieszkania zostały wcześniej zakupione i zamontowane przez sprzedawcę, stanowiły one integralną część wyposażenia mieszkania. **(okoliczności bezsporne, kserokopia aktu notarialnego k. 10-16)**

W pierwszych dniach stycznia 2016 roku powód stwierdził trudności w użytkowaniu drzwi wejściowych do mieszkania, czego przyczyną było uszkodzenie jednego (dolnego) z trzech zawiasów łączących skrzydło drzwi z ościeżnicą. W dniu 11 stycznia 2016 roku powód sfotografował uszkodzenia. W dniu 12 stycznia 2016 roku doszło do spotkania powoda z pozwanym i oględzin drzwi dokonanych w obecności powoda przez pozwanego, a następnie w dniu 19 stycznia 2016 roku oględzin drzwi dokonał pracownik pozwanego bądź podwykonawcy pozwanego - pan B.. W trakcie tych oględzin zawias wypadł panu B. ze skrzydła. **(okoliczności bezsporne, wydruki zdjęć k. 112, dowód z przesłuchania powoda k. 118)**

W e-mailu z dnia 20 stycznia 2016 roku powód wezwał pozwanego do natychmiastowej wymiany drzwi i poinformował, że pan B. stwierdził, że dolny zawias drzwi został nieprawidłowo i niedbale zainstalowany przez producenta drzwi. Miejsca montażu zawiasu drzwi na skrzydle i ramie drzwi są nieodwracalnie uszkodzone. W chwili wysyłania e-maila stan techniczny drzwi uległ pogorszeniu tak, że wystąpiły trudności z zamknięciem drzwi od zewnątrz, przez co mieszkania utracił jedną z podstawowych funkcji użytkowych. **(wydruki zdjęć k. 112, dowód z przesłuchania powoda k. 118-119, wydruk z poczty elektronicznej k. 17)**

Mimo telefonicznej deklaracji pozwanego, jako reakcji na e-mail, że przystąpi niezwłocznie do rozwiązania problemu, jego działania tego nie potwierdziły. W dniu 27 stycznia 2016 roku powód wysłał do pozwanego kolejny e-mail, w którym potwierdził, że dochodzi roszczenia od sprzedawcy w ramach jego odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady fizyczne, a także wyznaczył termin do usunięcia wady. **(okoliczności bezsporne, dowód z przesłuchania powoda k. 118-119, wydruk z poczty elektronicznej k. 18)**

Pozwany nie usunął wady, stąd w dniu 30 stycznia 2016 roku powód kupił od firmy (...) Spółki z o.o. drzwi z ościeżnicą za 398 zł. W e-mail z dnia 31 stycznia 2016 roku powód poinformował o tym pozwanego, domagając się od niego zorganizowania ekipy technicznej, która drzwi wymieni, jednak pozwany nie dokonał wymiany drzwi. **(okoliczności bezsporne, dowód z przesłuchania powoda k. 118-119, wydruk z poczty elektronicznej k. 19, k. 22, faktura VAT k. 20-21)**

W dniu 5 lutego 2016 roku powód zawarł z firmą (...) Sp. z o.o. umowę na wykonanie prac obejmujących demontaż starych i montaż nowych drzwi z ościeżnicą. Przed przystąpieniem do prac sporządzony został opis stanu faktycznego i dokumentacja zdjęciowa (5 lutego 2016 roku), następnie wykonane zostały umówione prace, w tym obróbka ścian przylegających do ościeżnicy, za które to prace powód zapłacił wykonawcy wynagrodzenie w wysokości 920 zł i otrzymał stosowną fakturę. W dniu 5 lutego 2016 roku pozwany pisemnie potwierdził przyjęcie od powoda uszkodzonych drzwi. **(okoliczności bezsporne, dowód z przesłuchania powoda k. 119, wydruk z poczty elektronicznej k. 22, potwierdzenie k. 23, umowa k. 24-26, opis stanu faktycznego k. 27, faktura k. 28)**

W piśmie z dnia 10 lutego 2016 roku powód wezwał pozwanego do zwrotu kosztów wymiany drzwi w łącznej wysokości 1.318 zł na wskazany rachunek bankowy, załączając fakturę na zakup drzwi oraz fakturę za usługę firmy (...) z umową o roboty budowlano-montażowe i opisem stanu drzwi przed przystąpieniem do prac. **(dowód z przesłuchania powoda k. 119, wezwanie wraz z potwierdzeniem odbioru k. 30-31)**

W e-mailu z dnia 8 marca 2016 roku pozwany poinformował powoda o dokonaniu przelewu kwoty 398 zł za zakup drzwi oraz o tym, że zaległa część kwoty zostanie przelana do końca tygodnia. **(okoliczności bezsporne, dowód z przesłuchania powoda k. 119, wydruk z poczty elektronicznej k. 32)**

Pomimo kolejnych upomnień z dnia 11 kwietnia i 16 maja 2016 roku pozwany nie uregulował reszty należności. W dniu 16 maja 2016 roku powód skierował do pozwanego ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty, zakreślając termin 7 dni na zwrot pieniędzy, wezwanie zostało doręczone pozwanemu 19 maja 2016 roku. **(okoliczności bezsporne, dowód z przesłuchania powoda k. 119, wezwanie wraz z potwierdzeniem odbioru k. 34-35, k. 114-116, przesądowe wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru k. 37-38)**

Po interwencji Powiatowego Rzecznika Konsumentów, pełnomocnik pozwanego podniósł, że „w ocenie Spółki wątpliwości budzi zasadność dokonania wydatków w określonej przez konsumenta wysokości”, stąd strony są w sporze co do wysokości roszczenia. **(okoliczności bezsporne, dowód z przesłuchania powoda k. 119, pisma k. 39-45)**

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił powodowi kwoty dochodzonej pozwem. **(okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu, a ponadto na podstawie dowodu z przesłuchania powoda. Zeznania powoda Sąd uznał przy tym za wiarygodne w całości, jako że były one pełne, spójne i znajdowały potwierdzenie w dowodach z dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód wywodził swoje roszczenia z umowy sprzedaży zawartej z pozwanym. Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie nie był sporny między stronami co do przebiegu procedury reklamacyjnej. Spór toczył się w zasadzie o to, czy wytoczenie powództwa o zwrot kosztów montażu drzwi było zasadne, gdyż za same drzwi kupione przez powoda pozwany zwrócił stosowną sumę, przyjął także uszkodzone drzwi, które zostały zdemontowane na zlecenie powoda.

W ocenie Sądu powództwo było zasadne, powód wyczerpał stosowną procedurę reklamacyjną w ramach odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy sprzedanej (art. 556, 556¹ i następne k.c.), pomimo wezwania do niezwłocznego usunięcia wady pozwany tego nie uczynił, a nie może budzić wątpliwości, że wada tego rodzaju jak trudność w zamknięciu drzwi zewnętrznych do mieszkania, a potem niemożliwość ich zamknięcia, powinna być usunięta bez nieuzasadnionej zwłoki, jako uniemożliwiająca normalne codzienne korzystanie z mieszkania. Wada została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, zatem zachodziło domniemanie, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego (art. 556² k.c.). Zgodnie z przepisem art. 561¹ § 1 k.c., jeżeli rzecz wadliwa została zamontowana, kupujący mógł żądać od sprzedawcy demontażu i ponownego zamontowania po dokonaniu wymiany na wolną od wad lub usunięciu wady. W razie niewykonania tego obowiązku przez sprzedawcę kupujący był upoważniony do dokonania tych czynności na koszt i niebezpieczeństwo sprzedawcy. Sprzedawca miał przy tym obowiązek wymienić rzecz wadliwą na wolną od wad w rozsądnym czasie bez nadmiernych niedogodności dla kupującego (art. 561 § 2 k.c.), czego w przedmiotowym stanie faktycznym nie uczynił. Powód wykazał przy tym jakie koszty poniósł w związku z koniecznością wykonania prac obejmujących demontaż starych i montaż nowych drzwi z ościeżnicą, a także obróbki ścian przylegających do ościeżnicy, zostało to wykazane m.in. dowodami z dokumentów, w tym umową o wykonanie prac we wskazanym zakresie. Zwrócić także należy uwagę na to, że początkowo pozwany uznawał roszczenie z tego tytułu i w wiadomości wysłanej do powoda za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu 8 marca 2016 roku poinformował powoda o dokonaniu przelewu kwoty 398 zł za zakup drzwi oraz o tym, że zaległa część kwoty zostanie przelana do końca tygodnia. Informacja o kwestionowaniu roszczenia powoda pojawiła się dopiero w odpowiedzi pozwanego na wystąpienie Rzecznika Konsumentów.

Mając powyższe na względzie, Sąd uwzględnił powództwo w całości, także w zakresie odsetek, których zasądzenia powód domagał się w pozwie, co było zgodne z przepisem art. 481 k.c.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu poniesione przez powoda w przedmiotowej sprawie złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30 zł.